

ЄЗЕРСЬКИЙ Мілій Вікентійович (12(24). 10. 1891, м. Ізяслав, нині Хмельн. обл. — 10. 04. 1976, Москва) — письменник. Брат [В. Єзерського](#). Член СП СРСР (1934). Закін. Вінн. гімназію (1908). Учасник 1-ї світової війни та воєн. дій 1918–20. Від 1918 — у Москві. Працював у Наркомосі до 1928. Почав друкуватися від 1923. Автор романів про життя поморів, ненців, комі, перм'яків «Полунощ», «Самоядь» (обидва — 1928), «Чудь белоглазая» (1929), «Душа Ямала» (1930), «Золотая баба» (1931), які високо оцінив М. Горький. Історії Стародав. Риму присвяч. тетралогія «Власть и народ» —

романи «Гракхи» (1936), «Марий и Сулла» (1937), «Триумвиры» (1939), «Конец республики» (1940). Написав істор. повісті для дітей «Аристоник» (1937; укр. перекл. П. Моргаєнка, К., 1958), «Дмитрий Донской» (1941), «Сила земли» (1956). Усі зазначені книги видано у Москві.

Основні твори

Власть и народ: В 3 т. Москва, 1993; Гракхи; Марий и Сулла: Истор. романы. Москва, 1999.

[В. П. Мацько](#)

Бібліографічний опис:

Єзерський Мілій Вікентійович / В. П. Мацько // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17590>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).